

Ezechiël 2

- 1 Hij zei tegen mij: Mensenkind, ga op uw voeten staan, en Ik zal met u spreken.
- 2 Terwijl Hij tot mij sprak, kwam de Geest in mij. Hij deed mij op mijn voeten staan en ik luisterde naar Hem Die tot mij sprak.
- 3 Hij zei tegen mij: Mensenkind, Ik zend u naar de Israëlieten, naar die opstandige volken, die tegen Mij in opstand zijn gekomen. Zij en hun vaders hebben tot op deze zelfde dag tegen Mij overtreden.
- 4 En deze kinderen zijn schaamteloos en hardleers. Ik zend u naar hen toe. U moet tegen hen zeggen: Zo zegt de Heere HEERE.
- 5 En zij, of zij luisteren of dat niet doen – zij zijn immers een opstandig huis – zij zullen weten dat er een profeet in hun midden geweest is.
- 6 Maar u, mensenkind, wees niet bevreesd voor hen, wees niet bevreesd voor hun woorden, hoewel er prikkels en doornen bij u zijn en u bij schorpioenen verblijft. Wees niet bevreesd voor hun woorden en wees niet ontsteld voor hun blik, want zij zijn een opstandig huis!
- 7 Maar u moet Mijn woorden tot hen spreken, of zij luisteren of dat niet doen, want zij zijn opstandig!
- 8 Maar u, mensenkind, luister naar wat Ik tot u spreek. Wees niet opstandig, zoals dit opstandige huis. Doe uw mond open en eet wat Ik u geef.
- 9 Toen zag ik, en zie, er was een hand naar mij uitgestoken. En zie, daarin was een boekrol.
- 10 En Hij spreidde die voor mijn gezicht uit: hij was van voren en van achteren beschreven. Er waren klaagliederen, zuchten en weeklachten op geschreven.

God verschijnt aan Ezechiël.

Langzaam maar zeker dringt het tot Ezechiël door dat het de HEERE is Die aan hem verschijnt. Op het moment waarop hij zich dit realiseert, werpt hij zich met zijn gezicht op aarde. Ezechiël 1:28 *Het was de verschijning van de gedaante van de heerlijkheid van de HEERE. Toen ik dat zag, wierp ik mij met mijn gezicht ter aarde, en ik hoorde de stem van Iemand Die sprak.* Voelt een mens op zo'n moment wat de enig passende reactie is of schrikt Ezechiël? Natuurlijk kan Ezechiël zich uit de Bijbelverhalen een voorstelling maken van wat het met een mens doet als hij zijn God ontmoet, maar het is niet alleen iets wat zich intern afspeelt in zijn bewustzijn, maar ook extern: God verschijnt aan Ezechiël in volle heerlijkheid en kracht. Uit de Bijbel maken we op dat Ezechiël niet op aarde geworpen wordt, maar zichzelf ter aarde werpt. Bij Daniël zien we iets vergelijkbaars als hij de HEERE ontmoet. Daniël 8:17 *Toen hij kwam, werd ik door angst overvallen, en ik wierp me met het gezicht ter aarde.* Wanneer hij later de HEERE in Zijn volle heerlijkheid ontmoet, valt hij flauw. Daniël 10:8 *Toen ik dat grote visioen zag, bleef er in mij geen kracht over. Mijn gezonde uitstraling werd aan mij veranderd in verval en ik had geen kracht meer over.* Duidelijk is dat Daniël door God wordt gewekt en kracht ontvangt om op zijn benen te gaan staan. De profeten worden binnen de invloedssfeer van de HEERE getrokken en met Zijn Geest versterkt God de profeet alleen al om te kunnen staan en om te horen en te begrijpen wat de HEERE gaat zeggen. De HEERE wil – net als bij Ezechiël – dat Daniël op zijn benen gaat staan, voordat Hij het Woord tot hem spreekt. Daniël 10:11 *Hij zei tegen mij: Daniël, zeer gewenste man, let op de woorden die ik tot u spreken zal en ga staan waar u stond, want nú ben ik tot u gezonden. Toen hij dat woord tot mij sprak, ging ik bevend staan.* Toen hij daar op zijn gezicht lag voor God, sprak God ook tot Ezechiël. Ezechiël moet op zijn voeten gaan staan, voordat God het Woord tot hem richt. Bij Ezechiël zien we – nog sterker dan bij

Daniël – dat God het is die hem op de voeten zet. Het is Gods Geest – Die ook de wolkenwagen en de Cherubs aanstuurt – Die hem daarvoor de kracht geeft en hem op zijn voeten doet staan. Ezechiël 2:2 *Terwijl Hij tot mij sprak, kwam de Geest in mij. Hij deed mij op mijn voeten staan en ik luisterde naar Hem Die tot mij sprak.* We zijn getuige van de roeping tot profeet. Met de roeping tot profeet of hogepriester of koning – wat vaak met *zalving* gepaard gaat – ontvangt men de Heilige Geest. Ezechiël wordt een gezalfde van de HEERE. God zalft hem met de Heilige Geest. Vanaf het begin van zijn officiële optreden is merkbaar dat Gods Geest de kracht is waardoor hij leeft en spreekt.

Ezechiël brengt God het verschuldigde ontzag.

God verschijnt aan een zondig mens.

De HEERE spreekt Ezechiël niet aan met zijn eigen naam, maar met de aanduiding *mensenkind*. BeN aDaM = zoon van de mens. Dit is de naam waarmee de HEERE Ezechiël in het hele boek aanspreekt. In totaal meer dan 90maal. Het is waar dat de HEERE in Daniël ook over iemand met een vergelijkbare term spreekt: De Mensenzoon. Iemand zou een verband kunnen leggen tussen de term *mensenkind* en de Mensenzoon, de Naam waarmee de Heere Jezus Zich vereenzelvigd. Maar bij die Naam moeten we altijd bedenken dat hij oorspronkelijk niet Mensenzoon, maar ‘als een Mensenzoon’ luidde. De toevoeging ‘als’ is veelbetekend. Daniël 7:13 *Ik keek toe in de nachtvisioenen, en zie, er kwam met de wolken van de hemel iemand als een Mensenzoon.* Verder is er in Ezechiël sprake van *BeN aDaM = mensenkind terwijl de bewuste Persoon in Daniël CeBaR eNeSH wordt genoemd, wat in het Hebreeuws een groot verschil maakt.* De toevoeging ‘als’ wil zeggen dat deze hemelse persoon veel weg heeft van een mens. Dat is anders dan bij Ezechiël. Hij is een mens. God lijkt hier recht te doen aan de unieke situatie waar een mens God ontmoet. De Schepper spreekt tot het schepsel. Het verschil is adembenemend. Niet alleen is er sprake van God en mens, maar het gaat hier ook nog om de in zonden gevallen mens, die onderhevig is aan schuld en dood en die vastzit in de greep van het kwaad. Vandaar de vermoedelijk algemene indruk dat wij als mens de confrontatie met God niet overleven, alleen al vanwege alles wat tussen Hem en ons gepasseerd is. Natuurlijk was het verschil tussen God en de mens vanaf het begin van de goede schepping al heel groot, maar toen de mens nog niet in zonde gevallen was er zelfs sprake van een zekere gemoedelijkheid in de omgang tussen God en mens. God bracht de vrouw die Hij geschapen had persoonlijk bij Adam. Genesis 3:22 *En de HEERE God bouwde de rib die Hij uit Adam genomen had, tot een vrouw en Hij bracht haar bij Adam.* Ook wandelde de HEERE tegen de avond in de hof van Eden waar de mensen verbleven. Genesis 3:8 *En zij hoorden de stem van de HEERE God, Die in de hof wandelde, bij de wind in de namiddag.* De zonde gooide echter roet in het eten. Na de zondeval verborg de mens zich schuld bewust voor God. De mens werd het paradijs uitgezet en cherubs met vurige

zwaarden sloten de weg af naar *de boom van het leven*. In de persoon van Ezechiël hebben we niet van doen met een onbedorven schepsel, maar met een zondig mens. Hij mag dan door God geroepen worden tot profeet, hij behoort wel tot een opstandig volk. Het is niet toevallig dat God hem nadrukkelijk waarschuwt om zelf ook niet opstandig te worden zoals zijn volksgenoten. Een waarschuwing die gewoon op zijn plaats is. Ezechiël staat heel anders in het leven dan de meeste andere Israëlieten – dat mag duidelijk zijn – maar niets menselijks is hem vreemd. God kiest hem als profeet, maar er zijn tig redenen te bedenken waardoor het met Ezechiël toch ook niet goed zou kunnen aflopen als profeet. Een gedegen voorbereiding is blijkbaar nodig. Ezechiël moet vanaf het begin heel nuchter en reëel gemaakt worden. ‘Ezechiël je gaat die mensen – zo goed als zeker – niet op andere gedachten brengen. Ezechiël, ze zullen je niet vriendelijke bejegenen.’ God bereidt Zijn dienaar voor op zijn werk. Voor de profeet is het belangrijk om met reële verwachtingen aan de slag te gaan. De kans dat zij van opstandig naar respectvol gaan is kleiner dan de kans dat Ezechiël van respectvol naar opstandig gaat. Ezechiël zal op zijn tellen moeten passen. In plaats van mensen te veranderen, zouden ze hem wel eens kunnen veranderen. Iemand als de apostel Paulus blijft daar zeer attent op ‘dat hij niet na anderen de verlossing te hebben gebracht, zelf verloren zou gaan’. 1 Korintiërs 9:27 *Maar ik oefen mijn lichaam op harde wijze en maak het dienstbaar, opdat ik niet misschien, na anderen gepredikt te hebben, zelf verwerpelijk word.* Datzelfde geldt voor Ezechiël. Terwijl hij verloren mensen wil redden, moet hij oppassen niet zelf schade te lijden. Als hij verstandig is, geeft hij eerlijk door wat God tegen hem zegt en dat is het.

Ezechiël wordt geroepen tot profeet.

Ezechiël wordt geroepen tot profeet.

De roeping van Ezechiël tot profeet is bijzonder omdat Ezechiël op geen enkele manier probeert om er onder uit te komen. Dat pleit voor hem. Laten we eerlijk zijn toen de HEERE Mozes tot profeet riep had hij veel mitsen en maren. Mozes vroeg zich af ‘wat God in hem zag?’ Ook ‘wist hij niet wat hij zou moeten zeggen’ als zijn volksgenoten zouden vragen naar de Naam van God. En toen God Zijn Naam bekend maakte, vroeg Mozes zich af ‘of ze hem wel zouden geloven?’ Toen de HEERE hem twee wondertekenen meegaf, kwam hij met het verhaal ‘dat hij niet zo goed uit zijn woorden kon komen.’ Exodus 4:10 *Toen zei Mozes tegen de HEERE: Och Heere, ik ben geen man van veel woorden. Dat ben ik sinds jaar en dag al niet, zelfs niet vanaf het ogenblik dat U tot Uw dienaar gesproken hebt, want ik spreek onduidelijk en moeizaam.* De HEERE vond het maar zo zo, maar stelde wel zijn broer Aaron aan als woordvoerder. Exodus 10:14-17. Bij Jesaja stonden – voor zijn gevoel – zijn zonden tussen de roeping en de uitoefening van het profeet-zijn in. Jesaja 6:4 *Wee mij, want ik verga! Ik ben immers een man met onreine lippen en woon te midden van een volk met onreine lippen. Mijn ogen hebben namelijk de*

Koning, de HEERE van de legermachten, gezien. Toen God hem van zonden reinigde, was – dat moet gezegd worden – Jesaja wel van harte bereid om voor de HEERE op te treden als profeet. Jesaja 6:8 *Daarna hoorde ik de stem van de Heere. Hij zei: Wie zal Ik zenden? Wie zal er voor Ons gaan? Toen zei ik: Zie, hier ben ik, zend mij.* Zo zijn er nog wel meer profeten waarvan iets vergelijkbaars te melden valt. Jeremia bijvoorbeeld voelde zich veel te jong toen God hem tot profeet riep. Hij meldde dat ook. Maar de HEERE tilde daar niet zwaar aan. Als Jeremia zich nu maar gewoon hield aan wat de HEERE zei, zou er geen probleem zijn. God raakte zelfs zijn mond aan om duidelijk te maken dat het meer van God afhing dan van Jeremia. Jeremia 1:7,8 *Maar de HEERE zei tegen mij: Zeg niet: Ik ben nog maar een jongen, want overal waarheen ik u zenden zal, zult u gaan, en alles wat Ik u gebieden zal, zult u spreken. Wees niet bevreesd voor hen, want Ik ben met u om u te redden.* En Jona? Jona voelde van te voren aan waar het naar toe zou gaan. De inwoners van Nineve zouden zich bekeren en God zou hen sparen en dat was wel het laatste wat de profeet wilde, dus vluchtte hij naar Tarsis. Maar God bracht hem terug naar zijn roeping. Jona 3:40-4:2 *Toen zag God wat zij deden, dat zij zich bekeerden van hun slechte weg. En God kreeg berouw over het kwade dat Hij gezegd had hun te zullen aandoen, en Hij deed het niet. Dit was volstrekt kwalijk in de ogen van Jona en hij ontstak in woede. Hij bad tot de HEERE en zei: Och HEERE, waren dit mijn woorden niet toen ik nog in mijn eigen land was? Daarom ben ik het voor geweest door naar Tarsis te vluchten! Want ik wist dat U een genadig en barmhartig God bent, geduldig en rijk aan goedertierenheid, Die berouw heeft over het kwaad.* Bij Ezechiël niets van dat alles. Het is waar dat de ruimte die er was voor mensen zoals Mozes en Jesaja en zelfs Jeremia ogenschijnlijk groter was omdat de relatie van het volk tegenover de HEERE nog niet zo afwijzend leek. Bij de roeping van Ezechiël lijkt elke hoop op verandering in positieve zin bij voorbaat ijdel. Ezechiël moet zich er echt op voorbereiden dat hij op rotsen ploegt. Het enige wat hij moet doen is eerlijk doorgeven wat God zegt en daarmee basta. God geeft het hem bij wijze van spreken op een briefje. We hebben bij profeten wel eens de gedachte aan *charisma* – en het is duidelijk dat Ezechiël vanaf het begin door de Geest op zijn voeten is gezet en in dienst van God is gekomen – maar typerend voor het profeet-zijn van Ezechiël is de dienstbaarheid. Alles wat Ezechiël doet en is komt in dienst van God, zijn leven, zijn huwelijk, zijn dagbesteding enz. enz. Iemand zal zeggen dat dit – de dienstbaarheid aan Gods Woord – als het er op aankomt het onderscheid is tussen ware en valse profetie. Het dienaar van Gods Woord te zijn is inderdaad het criterium dat voor dominees, priesters en evangelisten het verschil maakt tussen waarheid en leugen, ook vandaag. De apostel Paulus zegt het op zijn eigen manier. 1 Korintiërs 4:1,2 *Laat ieder mens ons zó beschouwen, namelijk als dienaren van Christus en beheerders van de geheimenissen van God. En verder wordt van de beheerders verlangd dat zij betrouwbaar blijken te zijn.*

Voor de profeet telt maar één ding: loyaliteit aan God.

De verschijning van de HEERE aan Ezechiël.

De openbaring van de HEERE aan Ezechiël is bijzonder wanneer je hem vergelijkt met die aan Mozes en Jesaja en Jeremia. Aan Mozes maakte de HEERE Zich kenbaar in *de brandende braamstruik* die niet verschroeide. Het was een bijzonder verschijnsel dat de aandacht van Mozes trok. Op het moment waarop hij de struik naderde sprak de HEERE tot hem. God hield Mozes op een veilige afstand en sprak met hem. Exodus 3:3-5 *Mozes zei: Laat ik nu naar dat indrukwekkende verschijnsel gaan kijken, waarom de doornstruik niet verbrandt. Toen de HEERE zag dat hij ging kijken, riep God tot hem uit het midden van de doornstruik en zei: Mozes, Mozes! Hij zei: Zie, hier ben ik! En Hij zei: Kom hier niet dichterbij. Doe uw schoenen van uw voeten, want de plaats waarop u staat, is heilige grond.* Verderop in de tijd manifesteerde de HEERE Zich wel in de wolkenwagen aan de hemel wat gepaard ging met onweer en storm. Exodus 19:18,19 *De berg Sinaï was geheel in rook gehuld, omdat de HEERE er in vuur neerdaalde. De rook ervan steeg omhoog als de rook van een oven, en heel de berg beefde hevig. Het bazuingeschal werd gaandeweg zeer sterk. Mozes sprak en God antwoordde hem met een stem.* Ook bij de verbondssluiting – toen Mozes vergezeld werd door Aaron en Nadab en Abihu, zijn zonen – zagen ze God in Zijn heerlijkheid en macht. Exodus 24:9,10 *Vervolgens klommen Mozes en Aäron naar boven, en ook Nadab en Abihu met zeventig van de oudsten van Israël. En zij zagen de God van Israël. Onder Zijn voeten was er iets als plaveisel van saffier, zo helder als de hemel zelf.* Van Mozes wordt gezegd dat de HEERE met hem sprak ‘zoals iemand spreekt met zijn vriend.’ Exodus 33:11 *De HEERE sprak tot Mozes van aangezicht tot aangezicht, zoals een man met zijn vriend spreekt.* Ook Jesaja was getuige van de heerlijkheid en de Almacht van God, toen hij in een visioen God op Zijn troon zag en de zomen van Gods mantel de tempel vulden. Dit visioen getuigt van Gods grootheid in alle opzichten. Jesaja 6:1-3 *In het jaar dat koning Uzzia stierf, zag ik de Heere zitten op een hoge en verheven troon, en de zomen van Zijn gewaad vulden de tempel. Serafs stonden boven Hem. Ieder had zes vleugels: met twee bedekte ieder zijn gezicht, met twee bedekte hij zijn voeten, en met twee vloog hij. De een riep tot de ander: Heilig, heilig, heilig is de HEERE van de legermachten; heel de aarde is vol van Zijn heerlijkheid!* Bij Jeremia verliep de communicatie met de HEERE vermoedelijk via visioenen en dromen. Jeremia 31:26 *Hierop ontwaakte ik en sloeg mijn ogen op. De slaap had mij goedgegaan.* We horen enkel de vaste term voor Gods spreken via de profeet: ‘En het Woord van de HEERE kwam tot Jeremia’. Maar – het is waar – ook hier lezen we van een aanraking. God raakt de mond van Jeremia aan. Jeremia 1:9,10 *Toen stak de HEERE Zijn hand uit en raakte mijn mond aan. En de HEERE zei tegen mij: Zie, Ik geef Mijn woorden in uw mond. Zie, Ik stel u op deze dag aan over de volken en over de koninkrijken, om weg te rukken en af te breken, om te vernielen en omver te halen, maar ook om te bouwen en te planten.*

Ontzagwekkend is de verschijning van de HEERE aan Ezechiël.

Ontzagwekkend is de verschijning van de HEERE aan Ezechiël. Niet alleen bij zijn roeping, maar telkens wanneer de HEERE Zich tot hem richt verschijnt God Zijn volle heerlijkheid en macht. Ezechiël 3:12,13/ 8:4 / 11:22,23/ 43:1-4 God laat merken dat Hij alles ziet en dat Hij een streng en rechtvaardig God is, Die de goddeloze en de zondaar ter verantwoording roept en straft wanneer hij zich niet bekeert. Met het oordeel over Zijn volk Israël en het einde van het Oude Verbond is er echter ook de belofte van het Nieuwe Verbond door het bloed en de Geest van de Messias en de nieuwe tempel.

God verschijnt ook in het Nieuwe Testament aan Zijn dienaren.

In het Nieuwe Testament zijn we er getuige van dat de HEERE tot tweemaal toe vanuit de hemel spreekt. Tweemaal wijst God naar Zijn Zoon Jezus Christus. Bij de doop in de Jordaan. Mattheus 3:16,17 *En nadat Jezus gedoopt was, kwam Hij meteen op uit het water; en zie, de hemelen werden voor Hem geopend, en Hij zag de Geest van God als een duif neerdalen en op Zich komen. En zie, een stem uit de hemelen zei: Dit is Mijn geliefde Zoon, in Wie Ik Mijn welbehagen heb!* Later zal Petrus zeggen dat de Heere Jezus bij de Doop gezalfd is door de Heilige Geest. Handelingen 10:38 *Jezus uit Nazaret met de heilige Geest heeft gezalfd en met kracht heeft bekleed.* Op de berg – waar Petrus, Johannes en Jakobus getuige zijn van Christus in Zijn hemelse heerlijkheid – wordt ook de stem van God gehoord. Marcus 9:7 *En er kwam een wolk, die hen overschaduwde, en uit de wolk kwam een stem, die zei: Dit is Mijn geliefde Zoon, luister naar Hem!*

De doop van Jezus door Johannes de Doper en God vanuit de hemel.

De Heere verschijnt aan Paulus.

Verder weten we dat de apostel Paulus op zijn reis naar Damascus door de Heere vanuit de hemel geroepen werd. Handelingen 9:3-6 *En terwijl hij onderweg was, gebeurde het dat hij dicht bij Damascus kwam. En plotseling omscheen hem een licht vanuit de hemel, en toen hij op de grond gevallen was, hoorde hij een stem die tegen hem zei: Saul, Saul, waarom vervolgt u Mij? En hij zei: Wie bent U, Heere? En de Heere zei: Ik ben Jezus, Die u vervolgt. Het is hard voor u, met de hielen tegen de prikkels te slaan. En hij zei, bevend en verbaasd: Heere, wat wilt U dat ik doen zal? En de Heere zei tegen hem: Sta op en ga de stad in en daar zal u gezegd worden wat u moet doen.* Paulus onderhield een bijzondere relatie met zijn hemelse Heere Die hem de mysteriën van het geloof openbaarde. Galaten 1:11,12 *Maar ik maak u bekend, broeders, dat het Evangelie dat door mij verkondigd is, niet naar de mens is. Want ik heb dat ook*

niet van een mens ontvangen of geleerd, maar door openbaring van Jezus Christus. Mogelijk is dit een achterliggende reden voor de bijzondere openbaringen aan Paulus, dat hij niet – zoals de andere twaalf apostelen – drie jaar met de Heere Jezus is opgetrokken. Ook in de brief aan de Efeziërs benadrukt Paulus dat hij zijn kennis en inzichten van de Heere Jezus uit de hemel ontvangen heeft. Het gaat in dit geval om een niet onbelangrijk inzicht namelijk dat de niet-Joden – oftewel de heidenen – door het geloof in de Heere Jezus in volle rechten opgenomen worden in Gods volk. Efeziërs 3:1-6 *Om deze reden ben ik, Paulus, de gevangene van Christus Jezus, voor u, die heidenen bent, als u tenminste gehoord hebt van de uitdeling van de genade van God die aan mij gegeven is ten behoeve van u, dat Hij mij door openbaring dit geheimenis bekendgemaakt heeft (zoals ik eerder in het kort geschreven heb; waaraan u, als u dit leest, mijn inzicht kunt bemerken in het geheimenis van Christus), dat in andere tijden niet bekendgemaakt is aan de mensenkinderen, zoals het nu geopenbaard is aan Zijn heilige apostelen en profeten door de Geest, namelijk dat de heidenen mede-erfgenamen zijn en tot hetzelfde lichaam behoren en mededeelgenoten zijn van Zijn belofte in Christus, door het Evangelie (..)* Voor de apostel maar ook voor de kerk en het Joodse volk is deze openbaring van Christus Zelf van levensbelang. Petrus sloot zich later van harte aan bij dit inzicht, maar hij heeft in het begin op zijn minst sterk moeten wennen aan de gedachte dat Joodse en niet-Joodse christenen één volk vormen. 1 Petrus 2:9,10 *Maar u bent een uitverkoren geslacht, een koninklijk priesterschap, een heilig volk, een volk dat God Zich tot Zijn eigendom maakte; opdat u de deugden zou verkondigen van Hem Die u uit de duisternis geroepen heeft tot Zijn wonderbaar licht, u, die voorheen geen volk was, maar nu Gods volk bent; u, die zonder ontferming was, maar nu in ontferming aangenomen bent.* Ze – Paulus en Petrus – hebben er zelfs openlijk woorden over gehad (Galaten 2) en er is NB een synode in Jeruzalem aan gewijd (Handelingen 15). Van Petrus is niet bekend dat hij ook zo'n open relatie met de Heere in de hemel had. Wel heeft de Heere hem – vlak voor het einde van zijn leven – bekend gemaakt dat hij spoedig zou sterven. 2 Petrus 1:13,14 *En ik acht het juist, zolang ik in deze tent ben, u op te wekken door de herinnering hieraan, omdat ik weet dat het afbreken van mijn tent nu snel zal plaatsvinden, zoals onze Heere Jezus Christus mij ook duidelijk heeft gemaakt.* Petrus zal zich niet te kort gedaan voelen omdat hij – tijdens Zijn verblijf op aarde – zich jarenlang in de aanwezigheid van de Heere mocht verheugen. En wij? Wij hebben geen klagen. Wij hebben de hele Bijbel, vier complete Evangeliën inclusief de bijzondere openbaringen aan Paulus en Johannes.

De Heere openbaart Zich aan Paulus onderweg naar Damascus.

Bijzondere openbaringen aan Paulus en Johannes.

De apostel Paulus had een open contact met de Heere in de hemel. Zo had Paulus maar het idee 'dat de Joden zijn verhaal wel zouden geloven' omdat hij – net als zij – in het begin ook lijnrecht tegenover de christenen stond. Maar de Heere maakt hem duidelijk dat dit idee op een illusie berust. Handelingen 22:17,18 *En het overkwam mij, toen ik in Jeruzalem teruggekeerd was en in de tempel bad, dat ik in geestvervoering raakte, en dat ik Hem zag en Hij tegen mij zei: Haast u en ga met spoed uit Jeruzalem weg, want ze zullen uw getuigenis over Mij niet aannemen.* Als Paulus later naar Rome reist, lijdt de boot waarop hij meevaart schipbreuk, maar alle opvarenden worden gered. Paulus wist dat want de Heere had het hem laten weten. Handelingen 27:24 Paulus is zelfs in *de derde hemel* geweest. Voor zijn gevoel was hij daar lijfelijk aanwezig en heeft hij onuitsprekelijke dingen gehoord en gezien, maar volgens zijn inzichten kan dat eigenlijk niet – vlees en bloed kunnen het Koninkrijk niet binnengaan – dus houdt hij wat dat betreft een slag om de arm. 2 Korintiërs 12:2-4 *Ik ken namelijk een mens in Christus, veertien jaar is het geleden – of het in het lichaam gebeurde, weet ik niet; of buiten het lichaam, ik weet het niet; God weet het – dat zo iemand tot in de derde hemel werd opgenomen. En ik weet van deze mens – of het in het lichaam of buiten het lichaam gebeurde, weet ik niet; God weet het – dat hij werd opgenomen in het paradijs en onuitsprekelijke woorden heeft gehoord, die het een mens niet is geoorloofd uit te spreken.*

De apostel Johannes kan meepraten over bijzondere openbaringen van de Heere. De Heere verscheen aan hem op Patmos in volle heerlijkheid en kracht. Openbaring 1:12-18 *En ik keerde mij om, om de stem te zien die met mij had gesproken. En toen ik mij had omgekeerd, zag ik zeven gouden kandelaren. En te midden van de zeven kandelaren zag ik iemand Die op de Zoon des mensen leek, gekleed in een gewaad tot op de voeten, en op de borst omgord met een gouden gordel; en Zijn hoofd en haar waren wit, als witte wol, als sneeuw, en Zijn ogen waren als een vuurvlam, en Zijn voeten waren als blinkend koper, gloeiend gemaakt in een oven, en Zijn stem klonk als het geluid van vele wateren. En Hij had zeven sterren in Zijn rechterhand en uit Zijn mond kwam een tweesnijdend scherp zwaard; en Zijn gezicht was zoals de zon schijnt in haar kracht. En toen ik Hem zag, viel ik als dood aan Zijn voeten, en Hij legde Zijn rechterhand op mij en zei tegen mij: Wees niet bevreesd, Ik ben de Eerste en de Laatste, en de Levende, en Ik ben dood geweest en zie, Ik ben levend tot in alle eeuwigheid. Amen. En Ik heb de sleutels van het rijk van de dood en van de dood zelf.* Later werd aan de apostel – aan wie de hele inhoud van het boek Openbaring werd bekend gemaakt – een kijkje in de hemel vergund. Openbaring 4:1 *Hierna zag ik, en zie, er was een deur geopend in de hemel. En de eerste stem die ik als van een bazuin met mij had horen spreken, zei: Kom hier, omhoog, en Ik zal u laten zien wat hierna moet geschieden.*

Wat Johannes in de hemel zag.

Het volk is opstandig tegen de HEERE.

Zo heerlijk en ontzagwekkend de verschijning van de HEERE is, zo teleurstellend en onbehouwen is het volk Israël. De HEERE God maakt vanaf het begin duidelijk dat Ezechiël zich geen illusies moest maken. Ook al is hij persoonlijk buitengewoon onder de indruk van de ontzagwekkende verschijning van de HEERE bij zijn volksgenoten zal het weinig soelaas bieden. God heeft geen enkele verwachting. Dat komt ook omdat het verzet tegen het geloof in de God van Israël niet van deze generatie, maar al vanaf het begin zichtbaar en voelbaar was. Zolang de HEERE het Zich kan herinneren was er die opstand tegen Hem. Ezechiël 1:3 *Hij zei tegen mij: Mensenkind, Ik zend u naar de Israëlieten, naar die opstandige volken, die tegen Mij in opstand zijn gekomen. Zij en hun vaders hebben tot op deze zelfde dag tegen Mij overtreden.* Het is niet helemaal duidelijk waarom de HEERE het volk Israël hier in het meervoud – volken = *goyim* – noemt en dan ook nog met een term die normaal voor de niet-Joden is weggelegd. De term *goy* wordt overigens wel eens gebruikt om het volk Israel mee aan te duiden (Exodus 19:6/Jozua 3:17/5:8/Jeremia 3:25) en het meervoud kan voortkomen uit het feit dat Noord en Zuid Israël na Salomo in twee rijken werden opgedeeld. Vermoedelijk komt het voort uit de feitelijke situatie dat het Noorden van Israël zich in het gebied van Assur bevindt en een deel van Juda in Babel verblijft en de rest van het volk nog in Jeruzalem en Juda woont. Maar het grootste probleem is hun *opstandigheid*, beter gezegd de onverklaarbaarheid van de zonde. Hoe is het mogelijk dat het volk Israël – nog wel door God tot Zijn eigen volk aangenomen en bevrijd uit het slavenbestaan en begenadigd met het rijke geschenk van een eigen land – zich zo massaal en zo onvermurwbaar tegen de HEERE keerde. God Zelf stelt die vraag ook wel eens. Zoiets zie je namelijk bij geen enkel ander volk. Die behandelen hun goden – die niet eens bestaan – veel beter. Maar de HEERE kan uit de geschiedenis die Hij met Zijn volk is gegaan niet anders concluderen dan dat zij zich altijd tegen Hem hebben verzet. Ezechiël vertelt dit met een zekere uitvoerigheid in Ezechiël 20. De generatie die de Exodus meemaakte nam de goden van Egypte mee en hield geen rekening met de sabbat. Hoewel de HEERE de nieuwe generatie in het beloofde land een nieuwe kans gaf, vervielen die in dezelfde fouten. Het boek Deuteronomium vat het krachtig samen in Deuteronomium 9:7 *Houd in gedachten en vergeet niet dat u de HEERE, uw God, zeer toornig hebt gemaakt in de woestijn: vanaf de dag dat u uit het land Egypte vertrokken bent, totdat u op deze plaats kwam, bent u ongehoorzaam geweest aan de HEERE.* De menselijk opstand tegen God is niet te verklaren. De apostel Petrus gebruikt in zijn Pinksterpreek een aanduiding die wellicht veelzeggend is. Handelingen 2:40 *En met veel meer andere woorden legde hij getuigenis af en spoorde hij hen aan met de woorden: Laat u behouden uit dit verkeerde geslacht! We zijn 'ontaard'.* Wij zijn als mensen niet meer zoals we waren toen we geschapen werden. We zijn losgeraakt van onze wortels, vervreemd van God. In die zin zijn de Joden mensen. De mensen uit de volken zijn geen haar beter.

De wereld in opstand. (Albert Camus)

De mens is ontaard.

Ook Paulus ziet – in zijn tijd – feitelijk weinig verschil tussen de uitgangspositie van Joden en niet-Joden. Alleen het geloof in de Heere Jezus Christus kan onze verloren situatie veranderen. Efeziërs 2:1-7 *Ook u heeft Hij met Hem levend gemaakt, u die dood was door de overtredingen en de zonden, waarin u voorheen gewandeld hebt, overeenkomstig het tijdperk van deze wereld, overeenkomstig de wil van de aanvoerder van de macht in de lucht, van de geest die nu werkzaam is in de kinderen van de ongehoorzaamheid, onder wie ook wij allen voorheen verkeerden, in de begeerten van ons vlees, door de wil van het vlees en de gedachten te doen; en wij waren van nature kinderen des toorns, evenals de anderen. Maar God, Die rijk is in barmhartigheid, heeft ons door Zijn grote liefde, waarmee Hij ons liefgehad heeft, ook toen wij dood waren door de overtredingen, met Christus levend gemaakt – uit genade bent u zalig geworden – en heeft ons met Hem opgewekt en met Hem in de hemelse gewesten gezet in Christus Jezus, opdat Hij in de komende eeuwen de allesovertreffende rijkdom van Zijn genade zou bewijzen, door de goedertierenheid over ons in Christus Jezus.* Wie zich afvraagt wat ons dan toch bezielt vindt in bovenstaande het antwoord: Wij verkeerden binnen het machtsgebied van de duisternis die ons gevangen hield met de wapens van schuld en dood. Door onze schuld (oorzaak) weg te nemen – door Christus' verzoenend lijden en sterven en de heerlijke opstanding als kroon op Zijn verlossingswerk – nam Hij niet alleen de dood (het gevolg) weg, maar bevrijdde ons ook uit de greep van het kwaad. Hebreëën 2:14,15 *Omdat die kinderen mensen zijn van vlees en bloed, is de Zoon een mens geworden als zij om door zijn dood definitief af te rekenen met de heerser over de dood, de duivel, en zo allen te bevrijden die slaaf waren van hun levenslange angst voor de dood.*

God reikt naar de mens.

Gods volk en de volken hebben weinig oog voor de Redder/redding die God schenkt.

Ook de apostel Johannes is van mening dat wij als mensen een grondige verandering moeten ondergaan willen we in een eerlijke en gezonde relatie met God komen. Johannes stuit op de moeilijk te begrijpen situatie dat Christus kwam tot de wereld – een wereld door Hem Zelf gemaakt – en dat die wereld Hem niet gekend heeft. Hij kwam zelfs tot het Zijne (Gods volk Israël) maar daar ving Christus ook bot. Toch zijn er mensen uit de volken en uit de Joden die Christus wel hebben aanvaard. Dat mag wel een wonder heten. We moeten volgens Johannes – als het ware opnieuw – aangesloten worden op God. Wie gelooft in de Heere Jezus Christus heeft 'de macht om kind van God te worden.' Johannes 1:9-13 *Onze Heere Jezus Christus was het waarachtige licht, dat in de wereld komt en ieder mens verlicht. Hij was in de wereld en de wereld is door Hem ontstaan en de wereld heeft Hem niet gekend. Hij kwam tot het Zijne,*

maar de Zijnen hebben Hem niet aangenomen. Maar allen die Hem aangenomen hebben, hun heeft Hij macht gegeven kinderen van God te worden, namelijk die in Zijn Naam geloven; die niet uit bloed, niet uit de wil van vlees en ook niet uit de wil van een man, maar uit God geboren zijn. Iemand zal opmerken dat die mensen dus weinig konden doen aan hun buitensporige verzet tegen God omdat ze nu eenmaal ontspoord waren, maar het is de vraag of dit juist is. God houdt Zijn oude volk Israël ten volle verantwoordelijk en de HEERE heeft daar ook goede redenen voor alleen al door het feit dat er gedurende de hele geschiedenis naast een grote afval van het geloof toch ook altijd rechtvaardige en gelovige mensen waren zoals Abram, Mozes, David. In de tijd van Elia – die denkt dat hij als enige is overgebleven – zijn er zelfs nog 7000 mensen die hun knie niet gebogen hebben voor de afgoden. 1 Koningen 19:18 *Maar Ik zal er in Israël zeventuizend overlaten, allen die de knieën niet gebogen hebben voor de Baäl, en allen van wie de mond hem niet gekust heeft.* Als de HEERE zegt ‘dat Hij heeft overgelaten’, zal iemand anders meteen opmerken dat God hier dus over gaat en dat wij als mensen niets in de melk te brokkelen hebben. Maar dat is niet juist. Wij moeten de verantwoordelijkheid niet afschuiven. Het is wel waar dat God hierover gaat maar de verantwoordelijkheid van de mens is ten volle inbegrepen bij de redding die God hem of haar ten deel laat vallen. Laat niemand zeggen dat God het hem niet gegund heeft of zoiets. Uiteindelijk hebben mensen die verloren gaan zelf steken laten vallen. Een van die steken die mensen laten vallen is dat wij Gods hulp – om ons te bekeren en te geloven – niet inroepen. ‘Leven van genade’ lijkt makkelijk, maar voor veel mensen is dit het struikelblok. Hoezeer wij het ook van genade moeten hebben, nooit kan een mens de verantwoordelijkheid afschuiven en God de schuld geven als hij of zij verloren gaat. Hoeveel kansen heeft God niet gegeven? Hij stak Zijn hand uit en we hebben die hand afgeslagen. De mens die verloren gaat kan alleen maar verwonderd zijn als hij ziet hoe goed God voor hem of haar geweest is. Romeinen 9:22 Het ligt niet aan God. Het ligt gewoon aan onszelf.

Het kruis van Christus symbool van redding voor ‘verloren’ mensen.

Zij zullen weten dat er een profeet in hun midden geweest is.

Eigenlijk verwacht je niet dat de ballingen nog net zo hardleers zijn als toen ze in Jeruzalem woonden. Ze zijn geen cent beter dan het volk dat nog in Juda verblijft. Dat is een grote tegenvaller. Je zou verwachten dat het vonnis van God – dat al tijden aangekondigd was en dat zich aan hen voltrokken heeft – hen zou brengen tot een groter ontzag voor de HEERE God. Maar dat valt tegen. Zowel in de tempel en de stad Jeruzalem, maar ook in het gebied waar de ballingen wonen is de opstand tegen God – zo lijkt het – nog ongebroken. In Jeruzalem denken ze dat het hele verhaal – wat hen betreft – niet doorgaat. En de ballingen? De ballingen gaan er vanuit dat ze binnen twee jaar weer terug zijn in Juda en Jeruzalem.

Beiden worden in het ongelijk gesteld. Een ding wordt duidelijk de nieuwe generatie is geen haar beter dan hun voorvaders. God loopt tegen dezelfde harde koppen aan. Ezechiël 1:4 *En deze kinderen zijn schaamteloos en hardleers. Ik zend u naar hen toe. U moet tegen hen zeggen: Zo zegt de Heere HEERE.* De uitspraak 'zo zegt de Heere HEERE' komt maar liefst 207 keer voor in de Bijbel. In het Hebreeuws lezen we 'aDoNai JaHWe'. aDoNai betekent Heere. Wanneer de mensen deze aanhef horen weten ze dat een profeet aan het Woord is die het Woord van de HEERE doorgeeft aan Zijn volk. Ezechiël doet er verstandig aan weinig illusies te koesteren. Laat hij nu maar gewoon doorgeven aan het volk wat God tegen hem zegt. Dan doet hij wat hij moet doen. Meer kan hij niet doen. Het is in al zijn beperktheid toch heel veel. God spreekt tot Zijn volk. De HEERE vermaant Zijn kinderen. De HEERE wil dat de zondaar zijn leven betert en gered wordt. Maar goed, het is aan de persoon zelf om de uitgestoken hand van God aan te pakken of niet. Ezechiël moet vooral niet letten op het resultaat van zijn missie. Misschien brengt hij een paar mensen tot inkeer, maar vermoedelijk is de uitkomst buitengewoon negatief in die zin dat weinig tot geen mensen van het aanbod gebruik zullen maken. Ezechiël 1:5 *En zij, of zij luisteren of dat niet doen – zij zijn immers een opstandig huis – zij zullen weten dat er een profeet in hun midden geweest is.* God is *Rechter*. Hij bepaalt *het vonnis* en draagt zorg voor de uitvoering ervan. Hij wil niet dat *de beklagde* kan zeggen 'dat hij niet wist dat hij zich op de verkeerde weg bevond.' God had hem dat ook wel eens kunnen zeggen. 'Wel, zal de HEERE zeggen: Ik heb het je verteld. Ik heb profeten gestuurd die je te voor en te na hebben gewaarschuwd, maar je hebt niet willen luisteren.' Wat ze ermee doen, moeten ze zelf weten maar niemand kan zeggen dat hij het niet wist. Oftewel.. *Zij zullen weten dat er een profeet in hun midden geweest is.*

Mozaïek van profeten Jesaja, Jeremia, Ezechiël en Daniël, Basiliek van Sint-Paulus buiten de muren, Rome.

Dit is een aangelegen punt voor de HEERE. In Deuteronomium 18:18,19 stelde de HEERE al in het vooruitzicht dat Hij Zijn volk zou waarschuwen door profeten zoals Mozes. *Ik zal een Profeet voor hen doen opstaan uit het midden van hun broeders, zoals u. Ik zal Mijn woorden in Zijn mond geven, en alles wat Ik Hem gebied, zal Hij tot hen spreken. En met de man die niet naar Mijn woorden luistert, die Hij in Mijn Naam spreekt, zal het zó zijn: Ik zal rekenschap van hem eisen.* Ook uit 2 Koningen 17:13 en 2

Kronieken 24:19 e.a. kun je de reden opmaken waarom God profeten stuurt naar Zijn volk. Nehemia 9:30 *Vele jaren bent U geduldig geweest ten opzichte van hen, en hebt U hen door Uw Geest gewaarschuwd, door de dienst van Uw profeten, maar zij namen het niet ter ore. Toen hebt U hen in de hand van de volken van de landen overgegeven.* Ook in Jeremia laat de HEERE Zijn intenties merken. Jeremia 7:25,26 *Vanaf de dag dat uw vaders uit het land Egypte vertrokken zijn tot op deze dag, zond Ik elke dag, vroeg en laat al Mijn dienaren, de profeten, tot u. Uw vaders hebben echter niet naar Mij geluisterd en hebben hun oor niet geneigd. Zij waren halsstarrig en maakten het erger dan hun vaders.* Ezechiël is zelf ook zo'n profeet waarmee de HEERE Zijn volk tot de orde roept. Of het lukt is aan het volk zelf.

'Maar u, mensenkind, wees niet bevreesd voor hen, hoewel u bij schorpioenen verblijft.'

Een profeet is dienaar van het goddelijke Woord.

Voordat de HEERE Ezechiël op pad stuurt, geeft Hij hem enkele adviezen mee. De eerste goede raad heeft hij al binnen: 'Ezechiël moet zich geen illusies maken.' Dit is niet 'appeltje eitje.' Hij moet er maar vanuit gaan dat hij geen gehoor vindt bij zijn volksgenoten, dan kan het altijd nog meevallen. Maar het zal niet meevallen – want – 'het is een opstandig huis.' Die term valt wel driemaal. Ezechiël 2:5,6,7 en 8 'Driemaal scheepsrecht' zouden wij zeggen. God herhaalt het. De HEERE wil dat Ezechiël hier vanaf het begin van zijn optreden heel goed van doordrongen is. Ezechiël is hierbij geen uitzondering, maar eerder een bevestiging van de regel dat God de profeet van te voren waarschuwt. Zoiets viel ook aan Jesaja (Jesaja 6) en Jeremia (Jeremia 1) ten deel. In plaats van een welwillend gehoor te zullen vinden, zal Ezechiël op veel weerstand stuiten. God gebruikt de metafoor van brandnetel en distel. Geen leuke planten om mee in aanraking te komen. Datzelfde geldt voor de mensen waar Ezechiël mee van doen krijgt. De HEERE bereidt hem er op voor dat men zijn woorden niet in dank zal afnemen. En dat is misschien nog wel zachtjes uitgedrukt. Zo 'prettig' als het is om erbij te horen, zo lastig is het om buiten de groep te vallen. Mocht Ezechiël twijfels hebben dan moet hij zijn collega Jeremia maar eens vragen. Die kan erover meepraten hoe 'aardig' de vrome mensen zijn als hen de waarheid wordt gezegd. Een buitengewoon vervelende rol hierbij spelen *de valse profeten*. Die praten de mensen naar de mond. Dat zijn de mensen die tegen de ballingen van Babel zeggen 'dat men zijn koffers niet hoeft uit te pakken omdat men binnen twee jaar weer naar huis zal kunnen.' En dat terwijl de HEERE het over *zeventig jaar ballingschap* heeft. Die valse profeten vertellen precies wat de mensen graag willen horen. Het is heel lastig om de ware en de valse profeet uit elkaar te houden, want ze beweren beiden namens de HEERE te spreken. De valse profeet zegt ook: 'Zo spreekt de HEERE'. De valse profeten geven mensen bewust of onbewust een motief om de ware profeet te haten. Terwijl zij een gunstige boodschap afgeven komt de

ware profeet alleen maar met onheil en ellende. Niet alleen Jeremia, maar ook Ezechiël loopt hard tegen de valse profetie op. Het is een onkruid dat blijkbaar moeilijk uit te roeien is. Het sticht veel kwaad. Zulke mensen lopen God enorm voor de voeten. Dat merkt de profeet Ezechiël ook persoonlijk. Zeker, men kan de schouders ophalen en er aan voorbij lopen. God voorziet echter reacties die er niet om zullen liegen. Men zal de profeet zijn woorden kwalijk nemen en hem er op aanvallen. Dat kan met woorden, maar ook met vuisten of stokken. Men zal hoe dan ook proberen hem schrik aan te jagen zodat hij in het vervolg zijn mond houdt. Maar Ezechiël moet zich er niets van aantrekken. Hij moet gewoon doorgaan met zijn werk als profeet en zich niet gemakkelijk uit het veld laten slaan. Schorpioenen – waar de tegenstanders mee vergeleken worden – zijn giftige spinnen. Ze zullen de profeet niet alleen vernietigend aankijken, maar hem ook echt lijfelijk willen afschrikken. Maar goed, als hij door de HEERE van te voren gewaarschuwd wordt kan hij zich er wellicht mentaal tegen wapenen. Ezechiël 1:6 *Maar u, mensenkind, wees niet bevreesd voor hen, wees niet bevreesd voor hun woorden, hoewel er prikkels en doornen bij u zijn en u bij schorpioenen verblijft. Wees niet bevreesd voor hun woorden en wees niet ontsteld voor hun blik, want zij zijn een opstandig huis!* God dringt er bij de profeet op aan dat hij gewoon – wat is gewoon? – de woorden die hij van God ontvangt moet blijven doorgeven wat het effect ook is. Hij moet er geen schepje boven op doen en er ook niets aan afdoen vanuit de gedachte dat ze dan wel zullen luisteren of hem meer ontzien. God zoekt vanaf het begin de dienaar in de profeet, de persoon die precies doet wat God zegt. De gewilde spreekbuis voor God. Ezechiël 1:7 *Maar u moet Mijn woorden tot hen spreken, of zij luisteren of dat niet doen, want zij zijn opstandig!*

Christus kijkt niemand naar de ogen.

Jezus kon zeer tegendraads zijn.

Het is de mensen opgevallen dat het de Heere Jezus niet uitmaakt wie Hij voor zich heeft. Hij kijkt niemand naar de ogen, maar zegt iedereen eerlijk waar het op staat. Marcus 12:13,14 *En zij stuurden enigen van de Farizeeën en van de Herodianen naar Hem toe om Hem op een woord te vangen. Dezen nu kwamen en zeiden tegen Hem: Meester, wij weten dat U waarachtig bent en Zich door niemand laat beïnvloeden; want U ziet de persoon van de mensen niet aan, maar U onderwijst de weg van God in waarheid.* De Heere zou zo'n onverschrokken houding graag bij al zijn volgelingen zien. Lucas 12:4,5 *En Ik zeg u, Mijn vrienden: Wees niet bevreesd voor hen die het lichaam doden en daarna niets meer kunnen doen. Maar Ik zal u laten zien voor Wie u bevreesd moet zijn: Wees bevreesd voor Hem Die, nadat Hij gedood heeft, ook macht heeft in de hel te werpen. Ja, Ik zeg u, wees bevreesd voor Hem!* Hetzelfde zou

Paulus graag bij Timotheüs zien. 2 Timotheüs 4:1-5 *Ik bezweer u, ten overstaan van God en de Heere Jezus Christus, Die levenden en doden zal oordelen bij Zijn verschijning en in Zijn Koninkrijk: predik het Woord. Volhard daarin, gelegen of ongelegen. Weerleg, bestraf, vermaan, en dat met alle geduld en onderricht. Want er zal een tijd komen dat zij de gezonde leer niet zullen verdragen, maar dat zij zullen zoeken wat het gehoor streelt, en voor zichzelf leraars zullen verzamelen overeenkomstig hun eigen begeerten. Ze zullen hun gehoor van de waarheid afkeren en zich keren tot verzinsels. Maar u, wees nuchter in alles. Lijd verdrukkingen. Doe het werk van een evangelist. Vervul uw dienstwerk ten volle.*

Paulus geeft aan Timotheüs de opdracht mee: 'Predik het Woord!'

God heeft de boodschap van Ezechiël voor het volk zwart op wit op papier gezet.

Het laatste wat je zou verwachten is een opstandige Ezechiël. Toch is het niet te ver gezocht. Opstand is besmettelijk. Als het volk zich opstandig gedraagt ten aanzien van de HEERE, dan zou Ezechiël op zijn beurt daar zo maar in mee kunnen gaan. Niet in die zin dat hij zich naast zijn volksgenoten schaart. Dat zou overigens ook kunnen 'dat hij ze stiekem gelijk geeft.' Maar de HEERE bedoelt dit vermoedelijk eerder in die zin dat Ezechiël moet oppassen om niet zijn eigen gang te gaan en zijn eigen agenda te trekken. De waarschuwing raakt namelijk de betrouwbare overdracht van Gods Woorden. Ezechiël 2:8 *Maar u, mensenkind, luister naar wat Ik tot u spreek. Wees niet opstandig, zoals dit opstandige huis. Doe uw mond open en eet wat Ik u geef. Zoals een moeder – die wil voorkomen dat haar kind met van alles thuis komt – haar kind een briefje meegeeft naar de winkel, zo geeft God aan de profeet een boekje waar alles van A tot Z keurig uitgeschreven staat. God had al gezegd dat hij dit boekje moest opeten. Wij zouden zeggen 'dat het zwart op wit op papier staat.' Dat is toch iets anders dan de Woorden van God horen en die doorgeven. Daar zit de mens tussen, de profeet. Profeten zijn mensen en mensen zijn verschillend. Een mens kan toch zijn eigen draai geven aan de woorden van God. Hij kan zaken benadrukken en afzwakken. Maar wanneer God Zijn Woorden op papier aanlevert is van de tussenpersoon meer een postbode gemaakt. Het is niet zo dat de HEERE er vanuit gaat dat Gods Woorden geen weerstand oproepen en die van Ezechiël wel, maar de HEERE wil blijkbaar dat de weerstand vanuit de ballingen om de eigenlijke reden is, namelijk van Gods Woord en niet om oneigenlijke redenen van onhandig optreden van de profeet. Ezechiël moet altijd kunnen zeggen 'dat hij dit niet zegt, maar de HEERE God.'* Het protest moet zich niet persoonlijk tegen de profeet keren, maar tegen de God van de profeet. Ezechiël 2:9 *Toen zag ik, en zie, er was een hand naar mij uitgestoken. En zie, daarin was een boekrol.* Het komt vaker voor dat de HEERE een boekrol aanbiedt aan Zijn woordvoerder en die laat opeten. Zoiets zal later de apostel Johannes overkomen. Openbaring 10:8-10 *En de stem die ik uit de hemel gehoord had, sprak opnieuw met mij en zei: Ga, neem het boekje dat geopend ligt in de hand van de Engel Die op de zee en op de aarde staat. En ik ging naar de Engel toe en*

zei tegen Hem: Geef mij dat boekje. En Hij zei tegen mij: Neem het en eet het op, en het zal uw buik bitter maken, maar in uw mond zal het zoet zijn als honing. En ik nam het boekje uit de hand van de Engel en at het op, en het was in mijn mond zoet als honing, maar toen ik het opgegeten had, werd mijn buik bitter. En Hij zei tegen mij: U moet opnieuw profeteren over vele volken, naties, talen en koningen. Het opeten kan er op wijzen dat de HEERE wil dat Zijn woorden integraal worden overgenomen en zonder toevoeging of weglating worden doorgegeven. Maar er is nog iets dat met eten te vergelijken is. Door te eten wordt voedsel opgenomen in het lichaam. Zo worden de woorden van God opgenomen in de profeet in zijn lichaam en ziel en gedachten. Het wordt een deel van hemzelf. Hij maakt het zich eigen. Hij reageert er ook op zoals de maag op zoet en bitter. En dan nog iets; Opmerkelijk aan deze boekrol is dat hij – en dat is niet gebruikelijk – aan beide zijden beschreven is. Ezechiël 2:10 *En Hij spreidde die voor mijn gezicht uit: hij was van voren en van achteren beschreven. Er waren klaagliederen, zuchten en weeklachten op geschreven.* In het boek Openbaring treffen we trouwens ook zo'n boekrol aan die aan beide zijden beschreven is. Het is *de boekrol* die geopend wordt door Christus oftewel 'het Lam dat staat als geslacht.' De boekrol die door de Heere Jezus in de hemel wordt geopend is de rol met de zeven zegels, die – met een tijdsverloop – na elkaar verbroken worden. Feitelijk wordt op die rol de geschiedenis beschreven die zich zal ontrollen in de tijd na Christus' Hemelvaart met alle wederwaardigheden. Het is de geschiedenis van de uitwerking van Gods verlossing door de Heere Jezus Christus op aarde. Het witte paard en Hem die er op zat – met de kroon – die er overwinnend op uittrok en de reactie daarop van de macht van de duisternis en de mensen die zijn kant gekozen hebben in opstand en strijd. Ook bij Ezechiël is er misschien voor de nabije toekomst ook zo iets te verwachten als er sprake is van *klaagliederen, zuchten en weeklachten.*

Toen zag ik, en zie, er was een hand naar mij uitgestoken. En zie, daarin was een boekrol.

